

11de JAARGANG, NR. 195
25 MAART 2013

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWSBERICHTEN

4 BOEKBESPREKING

5 PLATENRECENSIES

Yves Peeters, Dexter Gordon,
 Brussels Jazz Orchestra, Trio S.E.A.,
 Winther-Storm, Jasper Somsen,
 Benjamin Herman, Joe Locke,
 Ivan Lins en de SWR Bigband,
 Deeldeliers e.a.

13 CONCERTVERSLAGEN

Brokkenbal, Fay Claassen.

EN VERDER:

16 High Society (Roos Plaatsman)

JAZZFLITS 196

staat **8 APRIL** op

<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

NIEK DE BRUIJN WINT
ERASMUS JAZZ PRIJS 2013

Drummer Niek de Bruijn is zondag 17 maart 2013 uitgeroepen tot winnaar van de achttiende editie van de Erasmus Jazz Prijs (EJP). Aan deze prijs voor de beste jazzstudent van Codarts Rotterdam is een bedrag verbonden van 3.000 euro.

De Bruijn nam het tijdens de finale in een volle E. Flipse Zaal van de Doelen (Rotterdam) op tegen Juanga Lakunza (trombone) en Thomas Maasz (piano). Volgens de jury – Guido van Dieren, Louk Boudesteijn en Hans de Lange – was het een finale van 'waanzinnig hoog niveau'. Uiteindelijk won De Bruijn met unanieme stemmen. De jury roemde hem onder meer om zijn 'goede presentatie, beheersing en veelzijdigheid'. De publieksprijs (500 euro) ging naar saxofonist Wietse Voermans. Hij haalde de finale net niet.

Tijdens de jaarlijkse EJP-finale strijden drie studenten om de prijs, om de eer en om de mogelijkheden die het winnen van de prijs opent. Eerdere winnaars waren onder anderen Jan van Duikeren, Bart Wirtz, Louk Boudesteijn, Dimitar Bodurov, Jasper van Hulten, Jasper van Damme en Mark Schilders. In 2012 won saxofoniste Stephanie Francke. Met haar prijs bekostigde Francke de opnames van haar eerste cd. Die komt in april uit.

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

CONCERT

NORTH SEA JAZZ CLUB UITVERKOCHT VOOR
JAZZ/FUNK COLLECTIEF SNARKY PUPPY

De formatie Snarky Puppy speelde vorig jaar november in Rotterdam voor een uitverkochte zaal. Dat kunstje herhaalde ze op 14 maart in Amsterdam. Toen stond de groep in een overvolle North Sea Jazz Club. Snarky Puppy is een jazz/funk-collectief uit Brooklyn, New York. De groep bestaat uit drummer Robert Searight (bekend van Snoop Dogg), toetsenist Shaun Martin (Kirk Franklin, Erykah Badu) en bassist en bandleider Michael League. Onze fotografe **Joke Schot** was ter plekke en maakte de bovenstaande foto.

Eerder op de dag, om 17.00 uur, werd in de North Sea Jazz Club een expositie van foto's van Joke Schot geopend. Schot selecteerde een aantal prachtige jazzfoto's uit haar omvangrijke archief. Ze fotografeert al 25 jaar op het North Sea Jazz Festival en bij talloze concerten en festivals in Europa. De expositie van Joke Schot is de eerste in een reeks van tentoonstellingen rond fotografie en beeldende kunst in de North Sea Jazz Club. Het werk van Joke Schot is nog tot 11 april in het café-restaurant van de North Sea Jazz Club te bekijken (en natuurlijk in elke Jazzflits!).

NIEUWS

Terence Blanchard. (Persfoto)

'Opera in jazz' van Terence Blanchard op 15 juni in première

In St. Louis gaat op 15 juni Terence Blanchards 'Champion' in première, een 'opera in jazz' volgens de componist-trompettist. Het libretto is gebaseerd op het levensverhaal van bokser Emile Griffith en geschreven door Pulitzer Prize-winnaar Michael Cristofer. Het stuk zal twee weken in het Opera Theatre van St. Louis te zien zijn. Eind mei komt Blanchards nieuwe album bij Blue Note uit: 'Magnetic'. Het is zijn eerste cd in vijf jaar voor het label. Op de plaat zijn ook saxofonist Brice Winston, pianist Fabian Almazon, bassist Joshua Crumby en drummer Kendrick Scott te horen. Als gasten staan bassist Ron Carter, saxofonist Ravi Coltrane en gitarist Lionel Loueke op de hoes vermeld.

Meer Jazz Prijs 2013 toch niet naar Peter Beets

Ondanks de officiële bekendmaking in januari dat pianist Peter Beets op 26 mei in Hoofddorp de Meer Jazz Prijs zou ontvangen, gaat deze dit jaar naar vibrafonist Frits Landesbergen. De prijs gaat aan Beets' neus voorbij omdat hij niet in Hoofddorp aanwezig kan zijn om deze in ontvangst te nemen. Beets kan op 26 mei een concert met het Pittsburgh Symphony Orchestra geven en geeft daar voorrang aan. Afsproken is dat Peter Beets de prijs in 2014 krijgt, aldus de Hoofddorpse Courant van 28 februari.

Lees Jazzflits op uw tablet

PERSONALIA

BRITSE TROMPETTIST KENNY BALL OVERLEDEN

De Britse trompettist Kenny Ball is op 7 maart in Basildon (Essex, UK) aan de gevolgen van een longontsteking overleden. Hij was 82. Ball maakte in de jaren vijftig en zestig naam in de oude stijl met zijn Kenny Ball and his Jazzmen. Begin jaren zestig scoorde Kenny Ball met zijn groep hit na hit: '(I love you) Samantha', 'Midnight in Moscow', 'March of the Siamese children' en 'I want to be like you'. In 1968 verzorgde Ball het voorprogramma van de laatste Europese tournee van Louis Armstrong. Kenny Ball was nog steeds actief als musicus en tot in de 21ste eeuw een van de drijvende krachten in de Engelse trad scene.

PLATEN

ONBEKENDE OPNAMEN GEORGE SHEARING NA DERTIG JAAR OP CD UIT

Wijlen pianist George Shearing maakte in 1983 opnamen met zijn vriend bassist Don Thompson. Dat gebeurde informeel, in zijn huis in New York. Onder de titel 'At Home' verschijnen ze medio april, dertig jaar later, bij Proper Note op cd.

De banden lagen 28 jaar in een spreekwoordelijke onderste la. Thompson vond ze in 2011 na het overlijden van Shearing. Ze laten de pianist horen in wat de bassist noemt: 'the most relaxed recording situation imaginable... playing his own piano in his own apartment'. Op de band stond een aantal 'standards', onder meer 'I cover the waterfront' en 'That old devil called love'.

De stukken werden indertijd in een paar dagen opgenomen, 'gewoon voor de lol'. Pianist en bassist zijn als duo te horen, maar Shearing speelt ook solo. 'Beautiful love' bijvoorbeeld, "one of the most amazingly beautiful things I have ever heard", aldus Thompson. De Brits-Amerikaanse pianist George Shearing overleed in 2010. Hij werd wereldberoemd door zijn compositie 'Lullaby of Birdland'.

Zonder jazznieuws kan **Jazzflits** niet bestaan. Heeft u jazznieuws? Wij ontvangen het graag! Let op: **Jazzflits** heeft geen concertagenda. Wel informeren we over speciale projecten, cd-presentaties en jazzfestivals. Ons adres: jazzflits@gmail.com.

NIEUWS

CM hoofdsponsor Breda Jazz Festival

Club Message (CM), een sms-dienstverlener, is de nieuwe hoofdsponsor van het Breda Jazz Festival. Het bedrijf hoopt op deze manier wat meer naamsbekendheid te krijgen. CM en het festival denken ook na over stemmen via SMS op de CM Publieksfavoriet. Het Breda Jazz Festival vindt van 9 tot en met 12 mei plaats.

MJO-leden actief aan cd-front

Bart Tarenskeen, de bassist van het Millennium Jazz Orchestra (MJO), heeft samen met de tweelingbroers Marcus (tenor- en sopraansax) en E.J. (drums) Strickland een cd opgenomen. Naar verwachting verschijnt het album na de zomer. De leadsaxofonist van het orkest, Gerlo Hesselink, brengt in mei zijn debuut-cd als leider uit. Samen met bassist Johan Plomp, drummer Henk Zomer en MJO- pianist Dirk Balhaus nam hij die op.

Dick de Graaf neemt nieuw werk op

Dick de Graaf heeft de afgelopen twee maanden het stuk 'Carillon' opgenomen, zijn twaalfdelige compositie voor saxofoonkwartet. De muziek is geïnspireerd door het model van de Toonklok van Peter Schat en speelt zich af in het grensgebied van gecomponeerde en geïmproviseerde muziek. "Mijn tot nu toe best geslaagde werk", aldus De Graaf. De saxofonist werd in de studio terzijde gestaan door collega-blazers Arno Bornkamp, Werner Janssen en Nils van Haften.

De Graaf was begin februari ook te vinden in studio 11 van de Wereldomroep. In het kader van het project 'Bach Reflections' maakte hij daar opnamen met trompettist Gerard Kleijn, celliste Larissa Groeneveld, gitarist Ed Verhoeff en bassist Paul Berner. Het betrof 'jazzy' bewerkingen van werk van Bach.

North Sea Jazz wordt Port of Rotterdam North Sea Jazz Festival

Het North Sea Jazz Festival heet voortaan het Port of Rotterdam North Sea Jazz Festival. Hiermee wordt uitdrukking gegeven aan de samenwerking die de organisatie met de gemeente Rotterdam en het Havenbedrijf Rotterdam is aangegaan. De drie partijen hebben afgesproken dat het festival in ieder geval de komende vijf jaar in Rotterdam blijft.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

PODIA

FESTIVAL JAZZ BY DUURSTEDEN GAAT NIET DOOR

Het festival Jazz by Duursteden in Wijk bij Duursteden gaat dit jaar niet door. Er is onvoldoende geld om de exploitatie rond te krijgen.

Ook vorig jaar spande het er al om. Toen werd pas zes weken van tevoren besloten om het festival doorgang te laten vinden. "De laatste jaren is al flink bezuinigd door in de locaties te snijden", aldus de organisatie op de website van het festival. "De sponsoring is sterk teruggelopen en ook de mogelijkheden van subsidies door fondsen zijn afgenomen. Een andere tegenvaller is dat de provincie niet meer subsidieert. We willen geen afbreuk doen aan de kwaliteit." De organisatie hoopt volgend jaar alsnog de 21ste editie te kunnen houden.

OVERIG

Ted Easton Reünie Band. (Persfoto)

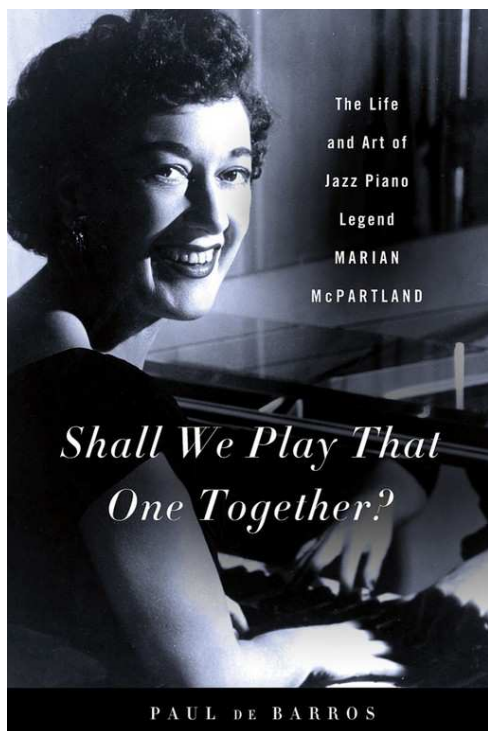
DOCTOR JAZZ VIERT VIJFIGJARIG BESTAAN

Stichting Doctor Jazz bestaat dit jaar vijftig jaar. Dat wordt 13 april gevierd in Wageningen met optredens van vijf orkesten en de presentatie van de dubbel-cd '50 jaar Doctor Jazz'.

Doctor Jazz werd begin jaren zestig opgericht ter promotie van de traditionele jazz uit de jaren 1900-1955, maar ook van aanverwante muziekstijlen als blues en gospel. Muziek die tegenwoordig als 'classic jazz' door het leven gaat. Doctor Jazz is ook de naam van het blad van de stichting, dat vier keer per jaar verschijnt en naar zo'n duizend abonnees gaat. Ook verschijnen regelmatig cd's met historisch materiaal op het eigen platenlabel. Twee keer per jaar zijn er Doctor Jazz-dagen, waar steeds honderden mensen op afkomen. De stichting ontleent zijn naam aan de 'Doctor Jazz stomp' van Joe Oliver. Tijdens een oprichtingsvergadering zette een vergaderaar het stuk toevallig op... Voor het jubileumfeest in Wageningen zijn vijf classic jazz-formaties gecontracteerd: de Ted Easton Reünie Band, Champagne Charlie, de Andor's Jazzband, de Fondy Riverside Bullet Band en Robert Veen's Swingband. De burgemeester van Wageningen neemt 13 april het eerste exemplaar van de jubileum-cd in ontvangst. (<http://www.doctorjazz.nl>)

JAZZ OP PAPIER

VROUW, BLANK EN BRITS

Paul de Barros.
Shall we play that one together? :
The life and art of jazz piano legend
Marian McPartland.

New York : St. Martin's Press, 2012.

IX, 484, [8] pag.

ISBN 978-0-312-55803-1 hardc.

Prijs 36,75 euro.

In 1952, toen op haar drieëndertigste er bij Marian McPartland een cyste aan een van de eileiders werd weggenomen, realiseerde ze zich dat ze kinderloos zou blijven. Hoewel, blijkens een later interview, ze er niet graag aan herinnerd wilde worden, was ze er niet rouwig om. Ze zou haar kinderen eenzelfde harde, onwrikbare opvoeding hebben gegeven als ze zelf had gehad. Bovendien had ze er thuis al een: Jimmy.

Een intimiteit waarmee we als lezer van een biografie misschien niet geconfronteerd hadden willen worden, maar in dit geval wel degelijk van gewicht. Het zegt iets over haar karakter – gedreven, veeleisend, ongeduldig, maar vriendelijk en zorgzaam – en over haar man.

Zij had hem leren kennen, nadat ze haar strenge milieu in Slough, Engeland, min of meer was ontvlucht en zich in 1944 als pianist-entertainer had gemeld bij de geallieerde troepen in St-Vith in de Ardennen. Alleen al door hun sterk uiteenlopende achtergrond, vormden ze een onwaarschijnlijk koppel, maar een huwelijk was snel gesloten. Het was er een van vallen en opstaan – Jimmy kon toen al niet van de drank afblijven – en in 1967 liep het uit op een scheiding. Die duurde vierentwintig jaar, tot ze hem nog eens trouwde, veertien dagen voor zijn overlijden in 1991. Lange tijd was het Jimmy geweest die haar geïntroduceerd had in de Amerikaanse muziekwereld en aan wie ze zich had opgetrokken. Hun uiteengaan had tot gevolg dat ze haar vleugels steeds wijder uitsloeg en zich opwerkte tot een unieke persoonlijkheid op velerlei terreinen.

Haar naamsbekendheid steeg vooral tot grote hoogten door een radioshow, die ze gedurende dertig jaar verzorgde: 'Piano Jazz'. Ze praatte daarin met pianisten, later ook met anderen, liet hen een paar nummers spelen, waarna ze samen een duet vormden. Het programma werd zo'n succes dat opnamen ervan nadien als cd werden uitgebracht. In een fragment met Dizzy Gillespie komt daarin ook haar eigen pianospel aan de orde. Ritme was altijd Marians zwakke punt geweest, zo schrijft biograaf Paul de Barros en ook Dizzy wist dat: "I notice sometimes certain people can get a stiffness that has nothing to do with gospel and blues," daarmee duidelijk de persoon op het oog hebbend, met wie hij zat te praten. Marians reactie toen hij haar de polyritmische 'vamp' liet klappen van Manteca: "Boy, it's hard!" "Yes, it's hard", zei Gillespie. "The reason I can do it so easily is that I play conga. But piano players should do it, too."

Een zelfs in vogelvlucht navertelde levensloop van Marian McPartland zou de reikwijdte van deze rubriek ver te buiten gaan. De Barros volgt haar – en die van Jimmy – op de voet en weet op fabelachtige wijze een eenheid tot stand te brengen tussen haar privéomstandigheden, haar muzikale kwaliteiten en al haar andere activiteiten. Hij had het voordeel dat Marian en een paar andere schrijvers daartoe een aanzet hadden gegeven en zo is er in zestien hoofdstukken van zo'n vijftientig pagina's elk een minutieus portret ontstaan, dat zich laat lezen als een trein. De Barros voorziet elke overweging, elke handeling, van achtergrondinformatie. We nemen kennis van haar woonomgeving, de wijze waarop ze zich kleedde, haar familie en vriendenkring, haar affaires, ambities en twijfels en uiteraard van haar ontwikkeling als pianist. Elk hoofdstuk eindigt met een 'cliffhanger', zoals deze, waarbij weer aan alles gedacht is: "Marian verbleef een maand in Engeland. Toen ze thuiskwam, wachtten haar drie vervelende verrassingen. Joe's vrouw, Ellie [van drummer Joe Morello], had haar brieven ontdekt. Joe was door Dave Brubeck ingehuurd. En Elvis Presley's 'Hound Dog' was hier plaat nummer één geworden."

Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

DOUBT

Mercy, Pity, Peace & Love

MoonJune

(www.moonjune.com)

Bezetting:

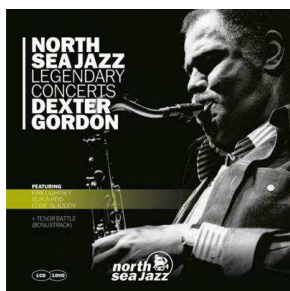
Alex Maguire (keyb),
Michel Delville (g, g-synth, samples),
Tony Bianco (d, sequencer).

DEXTER GORDON

North Sea Jazz

Legendary concerts

Bob City Records

Bezetting:

Dexter Gordon (ts),
Kirk Lightsey (p),
Rufus Reid (b),
Eddie Gladden (d).

Het tweede album van het internationale trio douBt opent met een fragment van een speech van een Amerikaan die oreert over de oorlog tussen arm en rijk in Amerika. Het maakt meteen duidelijk dat de groep politiek aan de linkerkant staat. 'Mercy, Pity, Peace & Love' gaat dus niet over gezellige, vrolijke onderwerpen, maar over zaken met diepgang. Voor zover je daar althans in instrumentale muziek uiting aan kunt geven. In elk geval kiest douBt voor een stevige aanpak, waarin heavy rock, freejazz en progrock om het hardst vechten. Het levert muziek op die je niet onberoerd laat, en zo wordt het doel van het trio dus bereikt. Toch krijgt de luisteraar niet alleen zware kost voorgezet, want met (muzikale) humor komt er af en toe wat lucht in het geheel. Neem nou het speelse, quasiklassieke orgelloopje dat de Engelse toetsenist Alex Maguire inzet na de scheurende gitaaropening die de Belg Michel Delville heeft neergezet in 'No more quarrel with the devil'. Als de gitaar er vervolgens weer inhakt, komt Maguire terug met een zwaar overstuurde solo à la Mike Ratledge (Soft Machine). De Amerikaanse drummer Tony Bianco is de krachtcentrale die ervoor zorgt dat het powertrio nergens inzakt. Maar hij beschikt ook over wonderbaarlijke freejazz-chops, zoals te horen is in 'Rising upon clouds'. Laten we hopen dat we niet weer bijna drie jaar hoeven te wachten op een volgend album. Of nog leuker: laat de band ons land eens aandoen, want live moet douBt ook een enerverende ervaring zijn.

Herman te Loo

DouBt live in Schaarbeek: <http://bit.ly/WsuivJ>

Pas op het moment dat Dexter Gordon stopt met blazen, na het thema en zijn solo in het veelbetekenende 'It's you or no one', zie je aan de blik in zijn ogen dat hij zich afvraagt: 'Wat is dit hier? Waar ben ik, het gaat me hier echt te snel'. Zwaar beneveld dus. Maar met de tenor in zijn mond lijkt hij daar geen last van te hebben. Hij volgt het furieuze spel van Kirk Lightsey, Rufus Reid en Eddie Gladden op superieure wijze. Even later bij de aankondiging van het tweede stuk, 'More than you know', weet hij maar met moeite couplet en refrein te citeren. Niet dat hij de tekst niet meer kent, maar hij kan niet uit zijn woorden komen. 'With the verse', lispelt hij er achteraan.

'Aan de blik in de ogen van Dexter Gordon zie je dat hij zich afvraagt waar hij is. Zwaar beneveld dus.'

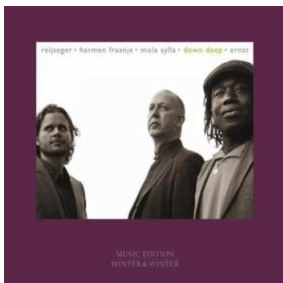
Dexter Gordon, 15 juli 1979 op het North Sea Jazz Festival in Scheveningen. Op cd en dvd uitgebracht in 2013 krap vierendertig jaar later in de nieuwe serie 'North Sea Jazz – Legendary Concerts'. Is dat terecht? Ja. Eindelijk gerechtigheid. Want hoewel deze gigant zich behoorlijk dronken staande moest houden, kon hij, , drijvend op zijn ritmesectie, toch nog voldoende mooie muziek maken.

Bonus op deze cd/dvd is een stukje 'tenorbattle' tussen 'Long tall' Dexter, Budd Johnson, Illinois Jacquet, Arnett Cobb en Buddy Tate. Er is beloofd dat er een apart pakket uitkomt met deze complete 'tenorbattle'! Ik kijk ernaar uit: leuk om al die legenden nog eens bezig te zien.

Hessel Fluitman

Dexter Gordon op het NSJF 1979: <http://bit.ly/10dblgA>

**ERNST REIJSEGER,
HARMEN FRAANJE, MOLA SYLLA**
Down Deep
Winter & Winter

Bezetting:

Mola Sylla (voc, perc),
Ernst Reijseger (c),
Harmen Fraanje (p).

JULES DEELDER & BAS VAN LIER
De Deeldeliers
Embrace Recordings

Bezetting:

Jules Deelder (stem, slagwerk en dj),
Benjamin Herman (as),
Hans Dulfer, Boris van der Lek (ts),
Bas van Lier (Hammond B3),
Erik Kooger (d).

Bekijk hier de trailer van de film:
<http://bit.ly/Ym3mtM>

VERVOLG CD-RECENSIES

Eindelijk is er dan een cd van het drietal Ernst Reijseger, Harmen Fraanje en Mola Sylla. Ze treden al een jaar of vijf zo nu en dan samen op, maar van een plaat was het nog niet gekomen. Nu is van hun samenspel, hun improvisaties en hun invallen ook gewoon thuis te genieten. Als deze drie musici samenspelen gebeurt het echt op het moment zelf. Ze maken wel afspraken over uitgangspunten en thema's, maar tijdens het spelen loopt het bij deze direct reagerende musici elke keer anders. Wat kan ik over de cd 'Down Deep' zeggen? Er is voortdurend melodie, en met mate ook 'groove'. Soms neemt de zang van Mola Sylla de overhand, dan weer leidt de cello de dans, begeleid door het stemgeluid van de strijker, en soms neemt de pianist opeens het initiatief. Meestal legt hij, Harmen Fraanje, een mooi passend klanktapijt neer voor de andere twee. Dan wordt er een prachtige drieklank geweven. Het is verrassende muziek, improvisatiemuziek die welluidend is en volgbaar. Als een discussie die zeer interessant is, ondanks dat je als toehoorder niet altijd echt begrijpt wat er verteld wordt.

Ernst Reijseger vertelde maart vorig jaar dat hij zeer vereerd was dat Mola Sylla hem destijds uitnodigde met hem samen te spelen en dat hij er nog steeds trots op is. Dat geeft de onderlinge bewondering weer. Het is dus het trio van Mola Sylla, ook al staat de naam van de cellist vanwege zijn grotere bekendheid voorop. De ideale anarchie is gelijkwaardigheid. Die vind je bij dit drietal terug.

Hessel Fluitman

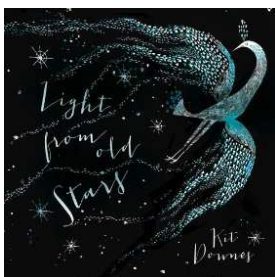
Bekijk het drietal hier: <http://bit.ly/jR5CVI>

De Deeldeliers pakte Jules Deelder geheel op zijn manier aan: informeel, geen poespas, gáán met die banaan. Lekker, gezellig een 'nachie' muziek maken. Samen met toetsenist Bas van Lier en drummer Erik Kooger dook de dichter-drummer een hele nacht een studio in, met de saxofonisten Boris van der Lek, Benjamin Herman en Hans Dulfer als gasten.

Lekkere blues van Bas van Liers Hammond met slagwerk, en als bonus het 'shuffelen' van Jules op zijn snaredrummetje. De professionele musici leveren waar ze voor komen: professioneel spel. Lekker vet (Van der Lek), lenig (Herman) en als een statement (Dulfer). Een feestje dat we dankzij de dvd 'De Deeldeliers' kunnen meemaken. En voor de bezitters van een platen-speler ook op een 45-toeren elpee. De meerwaarde van de dvd is dat je kunt zien hoe de stukken beginnen en eindigen. Je maakt als kijker mee hoe Dulfer tijdens de opname van 'We do the boogaloo' langs schuift en achter in de ruimte zijn jas uit-trekt. Vervolgens nemen ze 'The chase' op. Regelaar Dulfer geeft aan het eind van de opname met een gebaar van zijn hand langs zijn keel aan dat er moet worden afgerond. Kooger en Deelder geven vervolgens de afsluitende roffel. Op de dvd staan trouwens ook nog wat vier om viertjes aan het eind van het stuk. Die zijn op de plaat weggesneden. Vermakelijk is de manier waarop Benjamin Herman gestrikt wordt om een 'ballad' te spelen: hem wordt doodleuk opgegeven om 'I fall in love too easily' te spelen. Na afloop meldt hij dan: zoiets? Nou zal dat wel voorbereid zijn, maar toch, mooi om naar te kijken. De laatste stukken op de lp en dvd verschillen: 'Lester leaps in' om te bekijken en 'You don't know what love is' op de plaat.

Hessel Fluitman

KIT DOWNES
Light From Old Stars
 Basho Records

Bezetting:

Kit Downes (p, organ),
 James Allsopp (ts, kl, bkl),
 Lucy Railton (c),
 Calum Gourlay (b),
 James Maddren (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

Ik lees graag enige achtergrondinformatie bij wat ik hoor op een cd'tje, maar de hoestekst bij 'Light From Old Stars' – over blauwe reuzen en rode dwergen, van de hand van astrobiologe Daniella Scalice – brengt me weinig bij dat helpt bij het luisteren naar Kit Downes' muziek. De begeleidende perstekst – de betalende luisteraar onthouden – doet het iets beter, maar blijft toch nogal hermetisch. Dat hoeft echter geen probleem te zijn. Want hoewel ook Downes' muziek bij momenten abstract is, word je als luisteraar wél meegenomen door de verhalen. 'Bleydays' is duidelijk geïnspireerd door pianist Paul Bley (het had ook Ornette Coleman kunnen zijn); 'Jan Johansson' verwijst naar – wel, de gelijknamige Zweedse pianist. 'Outlawed' gaat van een moderne, uitgeschreven intro over naar een rauw-bluesy aandoende ostinaat; die oude blues vinden we overigens ook op andere plekken terug, soms in combinatie met folkinvloeden. Er is over het algemeen redelijk weinig ruimte voor improvisatie in de 'klassieke' betekenis van het woord (thema, solo's, thema): de muziek is erg doorgecomponeed, met vaak slechts korte solo's, soms collectief – 'ingebouwde chaos', noemt de perstekst dat.

Het uitgebreide componeer- en arrangeerwerk heeft ongetwijfeld ook met de bijzondere bezetting te maken: de cello wordt gebruikt voor uitgeschreven lijnen, zo ook de diverse rietblazers, en vaak ook de bas; zelfs Downes' piano zelf heeft eerder een melodische dan een harmonische functie. Dat maakt de polyfonie soms wat druk (ik vind het moeilijk te geloven dat alles, zoals de perstekst beweert, 'live' ingespeeld werd), maar maakt de klankkleuren altijd boeiend. Een interessante cd, die zeker meerdere beluisterbeurten rechtvaardigt.

Arne Van Coillie

Kit Downes speelt: <http://www.kitdownes.com/audio.htm>

BENJAMIN HERMAN
Café Solo
 Roach records

Bezetting:

Benjamin Herman (as),
 Ernst Glerum (b),
 Joost Patocka (d).

Zijn eerste cd nam Benjamin Herman live in het Amsterdamse Café Alto op. Dat is alweer dik vijftien jaar geleden. Het was een album met allerlei 'standards'. 'Café Solo' is zijn tweede cd met alleen maar bekende stukken. Voor de plaat trommelde hij zijn vaste maten op: bassist Ernst Glerum en drummer Joost Patocka. Samen spelen ze de ene na de andere 'ballad': 'Summertime' van Gerhswin, maar ook 'Cabin in the sky' van Vernon Duke, 'Isfahan' van Ellington/Strayhorn en 'You've changed', dat Billie Holiday destijds zo krakend mooi op het eind van haar leven zong, met groot orkest. Ernst Glerums bas loopt soepel als vanouds en Joost Patocka geeft, bijna zonder een slag, het ritme feilloos aan. De saxofoon van Herman is zo dichtbij opgenomen, dat je als luisteraar bijna bij hem op schoot zit.

Benjamin Herman kent zijn klassiekers. Hij speelt stevast 'standards' tijdens 'gigs' in kroegen. En zijn grote bewondering voor pianist Rein de Graaff en dito eerbied voor pianist Stan Tracey spreken in dit verband ook boekdelen. Laat 'standards' dus maar gerust aan deze altist over, dan komt het wel goed. Als bonustracks zijn op de cd twee live-opnamen gezet, die juli 2012 in De kring in Amsterdam werden opgenomen, met pianist Miguel Rodriguez als vierde man. Aan de kopers via iTunes wordt een derde bonustrack geleverd: 'Finch eye'. Het is een stuk dat werd opgenomen met componist Theo Loevendie zelf en Dominique J. Marshall aan de piano. Wie de plaat op vinyl wil moet nog tot waarschijnlijk eind april geduld hebben.

Hessel Fluitman

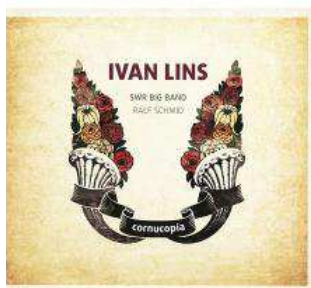
JASPER SOMSEN GROUP
Sardegna
Challenge

Bezetting:

Bert Lochs (tp, bu),
 Tilmar Junius (p),
 Florian Zenker (g),
 Jasper Somsen (b),
 Pieter Bast (d).

IVAN LINS
DE SWR BIG BAND
Cornucopia
Moosicus Records

VERVOLG CD-RECENSIES

Op de eerste cd met zijn Jasper Somsen Group nam leider-bassist Somsen de muziek van de Italiaan Enrico Pieranunzi onder handen. Op de opvolger, dit album 'Sardegna', staan zijn eigen composities voorop. En terecht. De stukken getuigen van zelfbewustzijn en volwassenheid. Toch zit ook aan deze nieuwe cd een Italiaans tintje. Verschillende titels verwijzen naar het eiland Sardinië en de Sardijnse trompettist Paolo Fresu schreef het verhaal in het cd-boekje.

De titel van de cd verwijst naar een Sardijnse dans. 'Sardegna' is opgebouwd rond een strak ritme van de drum, waarover trompettist en gitarist het thema spelen. Anders dan de titel mogelijk suggereert, zijn folkloristische invloeden buiten de compositie gehouden. De muziek is pure jazz en improvisatie, met het ritmische motiefje als uitgangspunt.

'Cala Luna' is een 'soundscape', waarin de groep zandige stranden en een kalme zee bij zonsondergang verklankt. De 'tracks' zijn stuk voor stuk verhalen die het aanhoren waard zijn. Ze zijn melodisch opgezet. Trompettist Bert Lochs en ook pianist Tilmar Junius zijn daarbij in hun element. Jasper Somsen speelt 'First thing (in the morning)' solo. Zo te horen is dat eerste ding heel traag wakker worden en pogingen doen tot het openen van de ogen. In 'Lost & found' strijkt hij het thema en ook zijn solo, ondersteund door de piano. Hij houdt dat vol tijdens de trompetsolo en gaat dan weer plukken. Gitarist Florian Zenker gedijt heel wel in deze groep. En drummer Pieter Bast... Ik ben blij hem weer eens te horen. Zijn spel is alert en actief ondersteunend. Een cd met nieuwe muziek. Avontuurlijk en aantrekkelijk.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd: <http://bit.ly/XVmVPo>

Ivan Lins maakte in 2009 een album met het Metropole Orkest onder leiding van Vince Mendoza, waarvoor hij een Grammy Award kreeg. Zou het daarom zijn dat de Braziliaan opnieuw een cd met een Europees orkest heeft opgenomen? Voor 'Cornucopia' riep hij de hulp in van de bigband van de Süd West Rundfunk (SWR) uit Stuttgart. Het orkest staat onder leiding van Ralf Schmid. Is er verschil? Natuurlijk. Niet alleen de songs zijn anders (hoewel andermaal sprake is van eigen werk), maar ook de aanpak. Zo heeft het orkest in Stuttgart geen strijkers. Verder is er sprake van een ander adrenalinegehalte door de meer open opzet van de arrangementen met veel Braziliaans ritmegeratel.

Ook bij deze opname spat het charisma van zanger en componist Ivan Lins van de plaat. Het charisma waarmee hij zijn songs zoveel meerwaarde geeft. 'Cornucopia' is een afwisselende cd geworden (de cd met het Metropole Orkest vormde meer een eenheid). Lins heeft onder meer een herinnering aan Miles Davis opgenomen, met trompettist Joo Kraus in de hoofdrol. Met zijn 'Samba de vision' brengt hij een ode aan zijn Rio de Janeiro. Als Hollandse kaaskop kan ik niet echt beoordelen wat meer 'Brazil' is: de open en uitgelaten arrangementen met veel Braziliaanse ritmegeluiden op deze cd, of de meer gesloten en warme muziek van het Metropole Orkest. Ik ben benieuwd of Ivan Lins met 'Cornucopia' opnieuw hoge ogen gooit bij de uitreiking van de Latin Grammy's.

Hessel Fluitman

Bekijk een promo van deze cd: <http://bit.ly/Zq6WW4>

WINTHER-STORM
Spinnaker
Norcd

Bezetting:

Håkon Storm (g),
 Natalio Sued (ts),
 Thomas Winther Andersen (b),
 Mark Coehoorn (d).

JOE LOCKE QUARTET
LINCOLN SYMPHONY ORCHESTRA
Wish Upon A Star
Moréma/Membran

Bezetting:

Joe Locke (vib),
 Ryan Cohan (p),
 Lorin Cohen (b),
 Carmen Intorre (d),
 Lincoln Symphony Orchestra
 o.l.v. Edward Polochick.

VERVOLG CD-RECENSIES

Het duo Winther-Storm is nu voor de vierde keer samen op een cd te horen. 'Spinnaker' is hun tweede album voor het Noorse label van saxofonist Karl Seglem. Een vergelijking met de cd-hoes van 'Patchwork' (2010), hun vorige cd, levert opvallend veel overeenkomsten op. Ze hebben gelijkend artwork, dezelfde bezetting en opnamestudio en ook weer tien stukken, gecomponeerd door Winther Andersen én Storm. Artistiek gezien bevat de cd heel wat tegenstellingen. Na een 'ballad' van Winther Andersen volgt bijvoorbeeld een heftig stuk van Storm. Maar dat gebeurt ook andersom. De groep werkt niet met pasteltinten. Primaire kleuren bepalen hier het pallet. De composities dragen het stempel van hun bedenker: daar waar het een stuk van Storm is, klinkt een krachtige gitaar. Een duidelijk voorbeeld daarvan is het stevige titelstuk. De gitarist gebruikt daar veel 'distortion' en eigenlijk is hij met zijn eigenzinnige en ongeremde virtuositeit de grootste smaakmaker van 'Spinnaker'. Winther Andersen is meer van de melodie. Hij plaatst zijn noten uiterst zorgvuldig; niet zuinig maar precies op de juiste plek, en met een mooi geluid. Tijdens de soli van Storm of van saxofonist Natalio Sued blijft hij onverstoort zichzelf. Ook een compliment voor de jonge Mark Coehoorn. Deze weet zich achter zijn drumkit onder alle omstandigheden prima te handhaven. De veelzijdigheid van 'Spinnaker' komt het beste tot zijn recht na meermalen beluisteren. Daarbij is het de moeite waard om je steeds op een andere muzikant te concentreren. Wat dan steeds weer opvalt is dat het album gekenmerkt wordt door de vrijheid die de musici nemen én krijgen. De vrijheid van het bollende voorzeil op een boot. Een spinnaker...

Peter J. Korten

Bekijk deze formatie hier: <http://bit.ly/YkIKXa>

Het Lincoln Symphony Orchestra zetelt in Lincoln, Nebraska. De samenwerking tussen dit orkest en het Joe Locke Quartet heeft een lange voorbereiding gehad: al in 2005 waren er plannen. Pas in april 2011 vond een gezamenlijk concert plaats. Dat werd opgenomen en is nu op cd uitgebracht. De stukken op 'Wish Upon A Star' werden onder meer gehaald uit de film 'Pinocchio' van Walt Disney ('When you wish upon a star') en de musical 'Oliver' ('Where is love'). Verder werd 'Moon river' van Johnny Mercer en Henry Mancini geselecteerd, leverde vibrafonist Joe Locke zelf twee stukken aan en bracht een van de arrangeurs, Tim Garland, een compositie in ('The moon for her'). Gezien het hoge film- en musicalgehalte van de composities, heeft het symfonieorkest een grote invloed op het geluid. Toch is de vibrafoon het instrument waar het allemaal om draait. Locke's spel staat voorop. Al verdringt het wel eens in de vioolpartijen. Maar het symfonieorkest blijft begeleiden: het wordt geen zelfstandige stem.

In 'Star' gaat Locke los in een solo, waarbij zijn kwartet goed weet hoe te volgen en het orkest pas op de plaats houdt. Dan mag het orkest zijn deel van het arrangement uitvoeren, waarna viertal en orkest weer samen optrekken. De beide groepen smelten in het slotarrangement samen. In 'Sword of whispers' van Joe Locke zelf, exploreert het kwartet eerst de compositie en langzaam bemoeit het orkest zich ermee. Het blijft echter een kwartet met additioneel geluid. Een prachtig geluid rond de klanken van de vibrafoon.

Hessel Fluitman

BRUSSELS JAZZ ORCHESTRA
BJO's Finest – Live!
Saphrane

Bezetting:

Frank Vaganée (as, ss, fl),
 Dieter Limbourg (as, fl),
 Kurt Van Herck (ts),
 Bart Defoort (ts),
 Bo Van der Werf (bars),
 Serge Plume (tp, bu),
 Nico Schepers (tp, bu),
 Pierre Drévet (tp, bu),
 Jeroen Van Malderen (tp, bu),
 Marc Godfroid (tb),
 Lode Mertens (tb),
 Ben Fleerackers (tb),
 Laurent Hendrick (btb),
 Nathalie Lories (p),
 Jos Machtel (b),
 Toni Vitacolonna (d).

THE TRIO S.E.A
Song of water
Seba

Bezetting:

Sewoon Kim (p),
 Andreas Metzler, Marcello Windolph (b),
 Emanuel Donadelli (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

Voor zijn twintigste verjaardag trakteert het Brussels Jazz Orchestra het publiek op een cd (hun zeventiende al!) waarop het orkest zelf helemaal centraal staat: een welkome afwisseling na een reeks vruchtbare samenwerkingen met gasten van overal. Zowel composities als arrangementen op 'BJO's Finest – Live!' zijn van bandleiden – en wie kent de mogelijkheden van een orkest beter dan de leden zelf?

En een echte traktatie is deze productie geworden: met uitgebreide 'liner notes' (van Marc Van den Hoof), wat uitleg bij elk stuk en arrangement door de componist én arrangeur, en op de voorzijde achttien tevreden muzikanten – er spelen er maar zestien, maar u ziet ook nog vaste geluidsman en occasioneel arrangeur Gyuri Spies, en trombonist Frederik Heirman, die deel uitmaakt van de ploeg, maar er op deze opnamedag niet bij was. Die fijnzinnige aandacht voor details kenmerkt het orkest over de hele lijn.

'Het Brussels Jazz Orchestra staat als een huis.'

De atypische opener 'Hoppin' around' lijkt recht uit het jaren-vijftig-repertoire van Count Basie te komen, compleet met fluit en gedempte trompet; de rest van de cd is veel eigentijdser. Hoogtepunten? De elastische alt van (componist) Dieter Limbourg op het openingsnummer; leider Frank Vaganée op z'n breekbaarst in 'Neige'; trompettist Pierre Drévet op zijn eigen 'Cafésieste' (Kenny Wheeler resoneert door Drévets muziek); de positieve energie die van 'Bells & brass' afspat. En de sound van de saxofoonsectie, die klinkt als – wel, een saxofoonsectie die al ongeveer twintig jaar samenspeelt. Ook dat is een grote verdienste in een tijd en genre waarin ensembles vaak erg vluchtig (moeten) zijn.

Hier en daar zijn de arrangementen misschien een beetje zwaar en wat moeilijk te volgen (té veel informatie in één nummer), maar dat is een detail: het Brussels Jazz Orchestra staat als een huis, en klinkt na twintig jaar coherenter en frisser dan ooit.

Arne Van Coillie

Bekijk Lode Mertens' 'Bells & brass': <http://bit.ly/11dbjkb>

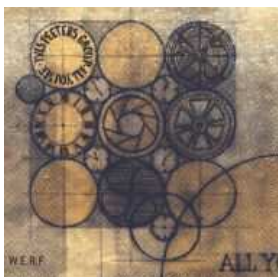
De Koreaanse Sewoon Kim studeerde rond 2002 een tijdje aan het conservatorium in Den Haag. De ene helft van de cd 'Song Of Water' nam zij in mei van dat jaar op, de andere in september. Inmiddels woont ze weer in Zuid-Korea. Daar werden de tien jaar oude opnamen het afgelopen jaar afgemixt en op cd gezet. Trio S.E.A (de eerste letters van de voornamen van de musici) staat er op de hoes. Via bassist Andreas Metzler is de plaat nu hier in Holland te verkrijgen.

Het album zou ook door ECM uitgebracht kunnen zijn. Het is een verzameling verstilde stukken. De titels verwijzen daar ook naar: 'Song of water', 'Shadow dance', 'Dance of fishes'. In het laatstgenoemde stuk klinken Aziatische toonschalen. Het piano-spel vordert in alle rust, zonder versnellingen. De spanningsboog omspant net als in klassieke muziek de gehele compositie. Pas in 'My voyage' laat Sewoon Kim zich verleiden tot wat crescendo. Van de twee bassisten is Andreas Metzler een echte begeleider. Marcello Windolph experimenteert meer. Een album voor de contemplatief ingestelde luisteraar.

Hessel Fluitman

Luister hier naar het titelstuk: <http://bit.ly/137fCpC>

YVES PEETERS GROUP
All You See
W.E.R.F.

Bezetting:

Nicolas Kummert (ts, voc),
 Frederik Leroux (g),
 Nicolas Thys (bg, voc),
 Yves Peeters (d).

ESTRELLA ACOSTA
Esquina 25
EStar

Bezetting o.a:

Estrella Acosta (voc), Marc Bischoff (p),
 Efraim Trujillo (ts, ss, fl), Reno Steba (b),
 Armando Vidal (perc).

De cd van Estrella Acosta wordt 29 maart in het Bimhuis gepresenteerd.

Maak kennis met Estrella Acosta:
<http://bit.ly/15WhDmv>

VAN MERWIJKS MUSIC MACHINE
Cuban Golden Classics
Tam Tam records

Bezetting:

Ilja Reijngoud (tb), Ramon Valle (p),
 Adinda Meertins (b),
 Lucas van Merwijk (d).

Bekijk hier de promotievideo:
<http://bit.ly/WRi6FS>

VERVOLG CD-RECENSIES

Op zijn vorige cd, 'Sound Tracks', zocht de Belgische drummer Yves Peeters een balans tussen de Americana-wereld van Bill Frisell en Noord-Europese ECM-sferen. Het nieuwe album 'All You See' verkent duidelijk andere terreinen. Zowel in het openingsnummer, 'Look, it's alive!' als in de afsluiter, 'Bamako' (vernoemd naar de hoofdstad van Mali), horen we Afrikaanse grooves. De lichte tenorsax van Nicolas Kummert is daarbij het melodische speerpunt. Hij klinkt er goed samen met de gitaar van Frederik Leroux, en het tweetal roept associaties op met het duo John Scofield – Joe Lovano van weleer. Nummers als 'Try and stop us' en 'Stubborn' klinken het sterkst in die richting. Voeg daarnaast nog wat lekkere slepende bluesnummers toe, en je hebt een plaat die vooral aards is. De groep maakt muziek zonder poespas, eerlijk en recht uit het hart. En leider Yves Peeters stelt zich daarbij op als primus inter pares – het solo-werk laat hij vooral aan zijn bandgenoten over, waarbij de melodische en melancholieke solo van basgitarist Nicolas Thys in 'Sad news' zeker nog even gememoreerd moet worden.

Herman te Loo

Luister naar een track van de cd: <http://bit.ly/YnZZmc>

Binnen een kort tijdsbestek kreeg ik twee verschillende cd's binnen met Cubaanse muziek: 'Esquina 25' van Estrella Acosta en 'Cuban Golden Classics' van Van Merwijks Music Machine. Estrella Acosta concentreert zich op Cubaanse en Caraïbische liedjes die in artistieke kringen rond het adres Esquina 25 (Havana) worden gezongen. Lucas van Merwijks Music Machine pakte vooral klassiekers bij de lurven en maakte daar nieuwe versies van. Er is sprake van twee verschillende benaderingen: Estrella Acosta zoekt het vooral in de folklorehoek en schakelde de hulp van jazzmusici in. Van Merwijk pikt Cubaanse evergreens uit de oude tijd op en legt het accent juist op de jazz. Niet in de laatste plaats omdat trombonist Ilja Reijngoud meespeelt. Er zijn ook overeenkomsten: beide groepen zijn internationaal samengesteld. En op beide uitgaven zijn weinig kunstgrepen en elektronica toegepast.

Estrella Acosta heeft een welluidende alt. Daardoor klinkt haar akoestische muziek als vanzelf intiem en vanzelfsprekend. Wat opvalt is dat haar eigen compositie, 'Donde yo naci' feller klinkt dan de originele Cubaanse stukken die ze verder vertolkt. Marc Bischoff en Reno Steba, respectievelijk op piano en elektrische bas, voelen zich helemaal thuis in het stuk en soleren intens en met veel vuurwerk.

Lucas van Merwijk heeft de alleskunnende pianist Ramon Valle, trombonist Ilja Reijngoud, bassist Adinda Meertins – de rijzende ster aan het Latijns-Amerikaanse muziekfirmament – aan zijn zijde. De cd paart wervelende virtuositeit aan respect voor de composities. Ook al zetten ze die 'gouden stukken' helemaal naar hun hand. Oude hits als 'Cumbanchero' en 'Besame mucho' zijn zo gearrangeerd dat de vier musici er hun ei in kwijt kunnen. Denkt u niet: 'beleggen muziekjes waar geen eer meer aan te behalen valt'. Het speelplezier straalt er van af. 'Three bass lines' klinkt zelfs experimenteel. In het stuk spelen de linkerhand van de pianist, bas en trombone samen, terwijl de rechterhand van Ramon Valle soleert en Lucas van Merwijk zijn timbales ranselt. De Music Machine heeft met Ilja Reijngoud een begaafd arrangeur in huis. Ook Lucas van Merwijk en Adinda Meertins droegen arrangementen aan.

Hessel Fluitman

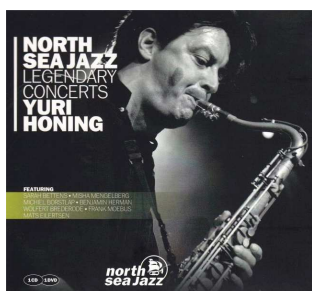
VERVOLG CD-RECENSIES

**ERIC VLOEIMANS
YURI HONING
MICHIEL BORSTLAP
North Sea Jazz
Legendary concerts
Bob City Records**

Bekijk hier Kytcrash op het NSJF 2011:

<http://bit.ly/XI5Qsm>

Bekijk hier de Joost Lijbaart Group of Friends op het NSJF 2003:

<http://bit.ly/147im64>

Bekijk hier Michiel Borstlap op het NSJF 2011:

<http://bit.ly/ZnrD5e>

Bij Bob City Records, een label dat hier speciaal voor lijkt opgericht, zijn vier cd/dvd's verschenen onder de titel 'North Sea Jazz Legendary Concerts'. De eerste worp omvat werk van Dexter Gordon (zie elders in deze rubriek), pianist Michiel Borstlap, trompettist Eric Vloeimans en saxofonist Yuri Honing. De drie Nederlandse solisten speelden medio jaren negentig samen in het Michiel Borstlap Sextet. Benjamin Herman maakte indertijd het kwartet grootheden in deze groep compleet. We zien hem even op de dvd van Eric Vloeimans. Maar nu neig ik een beetje naar wat op de uitgaven van de drie Nederlanders ook is gedaan: van hot naar her schaatsen. Het is fijn dat er beeld- en geluidsfragmenten van veel verschillende groepen en concerten uit de archieven zijn opgediept, maar als je het over 'Legendary Concerts' hebt, verwacht je toch complete maaltijden.

Van sommige hapjes is gelukkig wel veel te krijgen. Zo bestaat de helft van de dvd van **Eric Vloeimans**, ruim veertig minuten, uit opnamen van het legendarische concert van Kytcrash in 2011: de ontmoeting van Eric Vloeimans met Kytman. De beide trompettisten gaven een emotioneel, maar ook enerverend concert. De andere helft van de dvd bestaat uit zes stukken van het Michiel Borstlap Sextet uit 1996. Verder twee stukken van een concert uit 1999 met pianist John Taylor, bassist Marc Johnson en drummer Peter Erskine en twee stukjes van de Jan Akkerman Band uit 2011. Vermakelijk hoe Eric Vloeimans dan bewonderend luistert naar de gitarist en vergeet dat hij aan de beurt is voor een solo. Op de cd van Eric Vloeimans zijn vier van de acht nummers van Fugimundi, dat onnavolgbaar mooie trio met Harmen Fraanje en Anton Goudsmit. Alles bij elkaar ongeveer een halfuur van een concert uit 2010. De andere vier stukken zijn van Gatecrash uit 2009. Ook ongeveer een halfuur. Alles bijeen een uur fraaie muziek!

Het pakket met **Yuri Honing** bevat zowel op cd als dvd van het Michiel Borstlap Sextet (uit 1996) het duostuk 'Memory of enchantment', en 'Chess', uit Honings duoconcert met Mengelberg in 1998. Goed dat die stukken uit de vergetelheid zijn gehaald, maar een zwakgebod dat ze zowel op de cd als de dvd staan. Verder zijn voor de cd vooral actuele concerten gekozen. De twee stukken op de dvd van Yuri Honing met de Joost Lijbaart Group of Friends (uit 2003) komen uit een concert dat al in 2005 in zijn geheel op dvd is uitgebracht. Jammer die dubblure. Dat er een stuk van White House (ook al een Borstlapgroep) uit 1997 is opgenomen, juich ik toe. Op de dvd van Honing staan slechts 37 minuten muziek. Een wel heel exquisite maaltijd. Het duoconcert dat Yuri Honing in 2002 met gitarist Pat Metheny op het festival gaf, zou als toetje niet hebben misstaan, maar daar gaf de gitarist helaas geen toestemming voor.

Michiel Borstlap is deze eerste worp dik bedeed. Hij komt niet alleen diverse keren langs bij Vloeimans en Honing, maar is in zijn eigen pakket te horen in veel verschillende eigen bands, vooral elektrische. Van zijn akoestische trio's is alleen een spoor van het trio met Stefan Lievestro uit 2003 terug te vinden. Op de dvd wordt elektrisch geweld afgewisseld met pianosolowerk en een duet uit 2003 met Trijntje Oosterhuis. In 2001 speelt Jan van Duikeren als trompettist mee en tien jaar later Ruud Breuls. Zoek de verschillen, zou ik haast zeggen. Uit 2000 krijgen we zijn band Liveline voorgeschoteld met Jimmy Haslip (b), Hans Eijkenaar (d), Leonardo Amuedo (gt), Tom Beek (sax) en Jeroen de Rijk (perc). Een fantastische band!

Hessel Fluitman

CONCERTVERSLAGEN

BROKKENBAL

Bezetting:

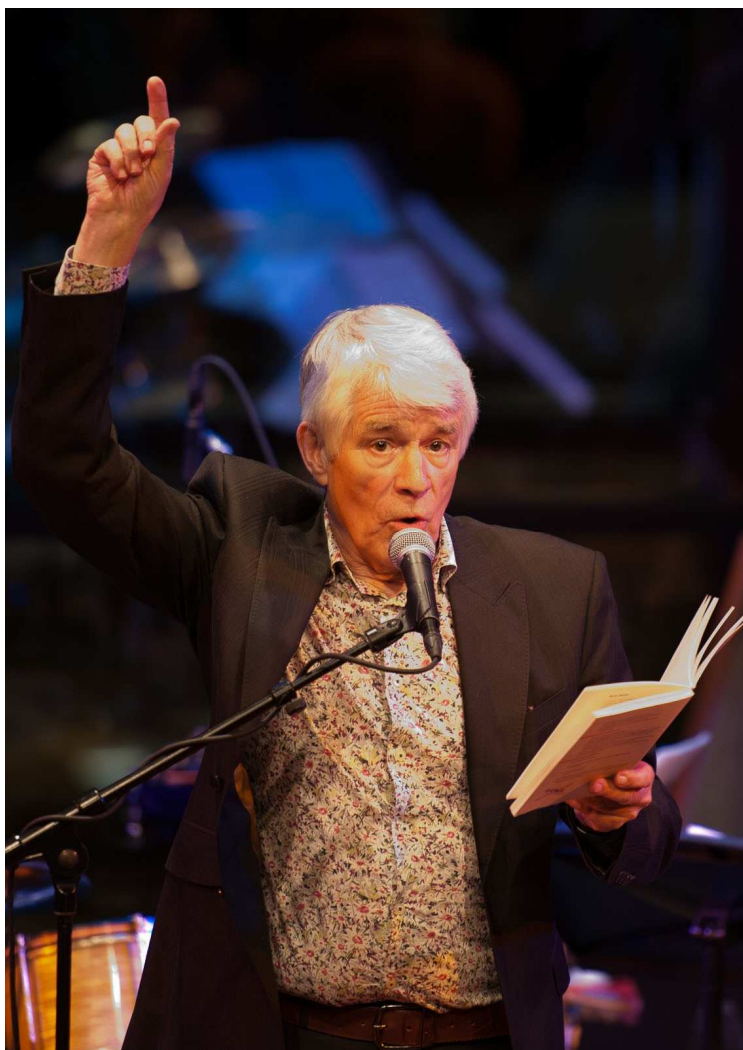
Wisselend Toonkwintet
Joost Buis (tb, lapsteel-g),
Corrie van Binsbergen (g, comp),
Albert van Veenendaal (p),
Hein Offermans (b),
Alan Purves (d, perc).

+

Remco Campert,
Toon Tellegen,
A.L. Snijders,
Kees van Kooten (teksten)

Datum en plaats:

13 maart 2013,
Bimhuis,
Amsterdam.

Kees van Kooten tijdens het Brokkenbal. (Foto: Hugo Gosse)

Op de middelbare school las gitariste/componiste Corrie van Binsbergen in de klas ooit het gedicht 'Poëzie is een daad van bevestiging' van **Remco Campert** voor. De liefde voor het werk van de Vijftiger bleef, en toen ze in 2003 het idee voor 'Schrijvers in Concert' kreeg, was Campert de eerste dichter die ze vroeg. Tien jaar later is haar concept een begrip geworden, net als het 'Brokkenbal', de muzikale start van de Boekenweek in het Bimhuis. De zaal is dan ook geheel volkomen uitverkocht.

'Het Brokkenbal, de muzikale start van de Boekenweek, is na tien jaar een begrip geworden.'

Campert is inmiddels de tachtig ruim gepasseerd, en oogt broos, met zijn stok. Die breekbaarheid horen we ook in zijn nieuwe gedichten, die vooral handelen over vergankelijkheid en dood. Maar zoals altijd in zijn werk, blijft de toon licht, ondanks het onderwerp. Zijn poëtisch manifest dat Van Binsbergen als scholier voordroeg, klinkt onveranderlijk ferm. De muziek die de gitariste solo aan de teksten van Campert toevoegt, is alles wat die poëzie ook is: overdacht en lichtvoetig, krachtig en fijnzinnig, dromerig en aards. >>>

Na deze ontroerende opening, treedt het voltallige Wisselend Toonkwintet aan, met de schrijver aan wie de groep deels zijn naam ontleent: **Toon Tellegen**. Hij is de enige literator met wie Corrie van Binsbergen een permanente band heeft. De relatie tussen zijn verhalen en de composities is zo sterk verweven geraakt dat Tellegens dierenverhalen al nauwelijks meer voorstelbaar zijn zonder muziek. De nieuwe bundel 'Het Geluk van de sprinkhaan' komt zelfs tegelijk uit met het luisterboek waarop het Wisselend Toonkwintet te horen is. Wat de combinatie van schrijver en kwintet zo bijzonder maakt, is de symbiotische relatie: de verhalen versterken de muziek en vice versa. Van Binsbergen heeft namelijk een goed oor voor verschillende muzikale sferen, en een gelukkige hand in het samenstellen van het ensemble. Het vijftal beheerst de meest uiteenlopende stijlen en heeft een breed palet aan klankkleuren tot zijn beschikking. Slagwerker Alan Purves is wat dat betreft de meest in het oog springende muzikant, met zijn speelgoedjes, rare toeters, koebellen en wat dies meer zij. Het zou de inboedel kunnen zijn van de winkel van de sprinkhaan, waar de nieuwe verhalen van Tellegen zich afspelen.

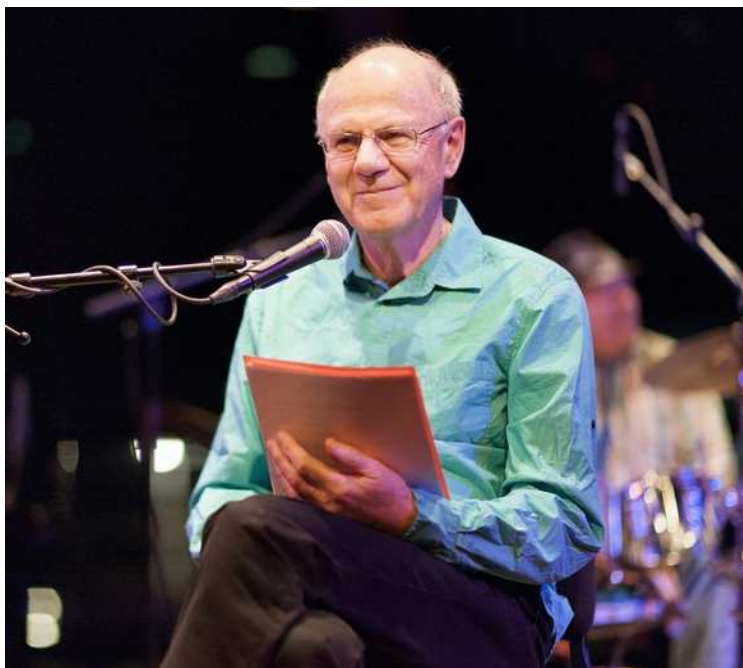
[...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Met zijn droogkomische podiumpersoonlijkheid is de Schot ook de ideale partner voor schrijver **A.L. Snijders**. Na de pauze vormen zij met pianist Albert van Veenendaal het trio The Three Al's – een samenwerking die afgelopen zomer tijdens het Oerol Festival zijn aanvang nam. De wisselwerking tussen muziek en tekst is hier vooral om-en-om. Eerst een verhaaltje, dan muziek, enzovoorts. Met het slagwerkarsenaal van Purves en de geprepareerde piano klinkt het duo voller en rijker dan je van twee man zou verwachten. En de gulle lach die Snijders bij de zaal opwekt gaat hand in hand met die van de muziek – een tegen het voorhoofd geslagen koebel of een borrelend slangetje in een emmer water zijn even muzikaal als hilarisch.

Remco Campert werd begeleid door Corrie van Binsbergen. (Foto: Rob Becker)

Toon Tellegens verhalen versterkten de muziek en andersom. (Foto: Rob Becker)

De avond werd waardig afgesloten met een optreden van het Wisselend Toonkwintet met **Kees van Kooten**, die vooral voorlas uit het Boekenweekgeschenk, 'De Verrekijker'. Vooral de passage die hij ook al bij DWDD had voorgelezen, riep zowel hilariteit als geilheid op. Van Binsbergen had er treffende muziek bij gezocht, die wat jazzachtiger klonk dan bij Tellegen. De componiste vertrouwde ons toe dat ze voor de gelegenheid wel wat muziek had herbruikt. Zo hoorden we onder Van Kootens verslag van een bezoek per trein aan Brussel (om actrice Joanna Lumley te ontmoeten) het stuk 'De trein naar Ulan Bator' (van de cd 'For A Dog' van CRAM). En ter afsluiting van hetzelfde verhaal: de tune van 'Absolutely Fabulous'.

De veelzijdigheid van de avond vormde een sterk pleidooi voor Corrie van Binsbergens manier van werken met schrijvers. Een goede balans tussen tekst en muziek, minimaal gebruik van mimicry (muzikale nabootsing van wat er in de tekst gebeurt), en vooral een breed scala aan emoties – zodat muziek en tekst elkaar wederzijds versterken. Pas dan heeft het concept ook echt zin – anders blijft de schrijver een leuke toevoeging aan een concert of verzorgt de band slechts achtergrondmuziek bij een voorleesavond.

Herman te Loo

REMEMBERING CHET BAKER

Bezetting:

Fay Claassen (voc),
Jan Wessels (tp),
Jan Menu (bars),
Karel Boehlee (p),
Frans van der Hoeven (b),
John Engels (d).

Datum en plaats:

10 maart 2013,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

Jan Wessels eert Chet Baker.
(Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

John Engels speelt als een dertiger.
(Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

De Amerikaanse trompettist Chet Baker viel op 13 mei 1988 uit het raam van zijn hotelkamer op de Prins Hendrikkade in Amsterdam en stierf ter plekke. Omdat dit voorval dezer dagen 25 jaar geleden plaatsvond, nodigde concertorganisator Bob Hagen zangeres Fay Claassen uit om een tournee te maken met repertoire van Chet Baker. Bij Hothouse Redbad in Leeuwarden verzorgde ze het tweede concert van een lange serie, die zich uitstrekt over dit hele jaar. Jammer genoeg was de zangeres verkouden. Vooral na de pauze was dat meer dan eens te merken. Desalniettemin was er nog veel moois te genieten, ook met de bijdragen van haar begeleiders.

Een verkouden Fay Claassen maakt er het beste van.
(Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

Voor de pauze improviseerde Claassen op de stukken van het pianoloze kwartet van Gerry Mulligan en Chet Baker uit de jaren vijftig. Dat ging haar naar omstandigheden, samen met bariton-saxofonist Jan Menu, bassist Frans van der Hoeven en drummer John Engels, uitstekend af. Engels wordt dit jaar al weer 78 jaar, maar hij speelt alsof hij pas halverwege die leeftijd is. Het samenspel van Jan Menu en Fay Claassen was voorzichtig, maar perfect. De vonken sloegen meerdere malen over. Menu en Engels sparden adembenemend in 'Jeru'. Beiden stimuleerden elkaar om beurten. Daarna haalden Fay Claassen en Frans van der Hoeven naar elkaar uit met muzikale wisecracks. Als extra reciteerde Fay Claassen enkele gedichten van Jeroen de Valk over Chet Baker.

Na de pauze kwam Karel Boehlee op de piano erbij en nam Jan Wessels de trompetpartijen voor zijn rekening. Fay Claassen bracht toen songs die Chet Baker vaak zong. Het leek wel of haar stem nu een eigen leven ging leiden en niet meer te sturen was. Het was vermakelijk dat John Engels in 'Love for sale' doodleuk een rockritme als 'groove' sloeg! Met Jan Wessels en Jan Menu als begeleiders zong de zangeres ter afsluiting nog een fraai stukje tongbrekende 'scat' in 'It could happen to you'.

Hessel Fluitman

NEW YORK CALLING

HIGH SOCIETY

Roos Plaatsman is zangeres en woont en studeert in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

De piano van Cole Porter in het Waldorf-Astoria hotel in New York. (Foto: Roos Plaatsman)

Afgelopen week was ik voor het eerst in het Waldorf-Astoria in 'midtown', een van de oudste en grootste hotels van New York en een van de meest luxe. Ik ken het uit de film 'Coming To America' met Eddie Murphy. Het was het eerste hotel dat 'room-service' introduceerde en waar vrouwen werden toegelaten zonder escort. Het hotel heeft een geheim ondergronds treinperron dat bij Grand Central hoort. Via dit perron konden VIP's ongezien het hotel in komen. Het mysterieuze 'track 61' werd gebruikt door onder anderen Franklin D. Roosevelt en heeft een lift waar zijn grote beveiligde auto in paste. De auto reed vanaf de trein de lift in en de lift kwam uit in de garage van het hotel.

'De in een hoek weggemoffelde mahoniehouten Steinway is in 1907 gemaakt en veel van Cole Porters bekende liedjes zijn erop geschreven.'

Twee familieleden logeerden een paar nachten in het Waldorf-Astoria en na een etentje in Brooklyn wilde ik het graag eens van binnen zien. Op weg naar de bar liepen we door Peacock Alley, die het originele Waldorf met het Astoria verbindt. Mijn oog valt op een piano die ergens weggemoffeld in een hoekje staat. Een lichtbruine Steinway met prachtige versieringen op de bovenkant en zijkanten. Ergens komt hij mij bekend voor... We gaan aan een tafeltje zitten en bekijken het menu. Als je hier wilt ontbijten betaal je 12 dollar voor een halve grapefruit en 23,50 voor een bagel met roomkaas en zalm. Voor een cocktail betaal je 18 dollar en dus drinken we een biertje van 9. "That's a beautiful piano over there", zeg ik even later tegen de ober. "Yes it is miss, it belonged to Cole Porter." Ik loop naar de piano toe, hij is op slot en er staat een bordje bij: "We kindly ask that you refrain from playing this piano and we thank you for helping us preserve this unique piece of the Cole Porter Legacy." Typisch Amerikaans om zoiets moois in een hoekje weg te moffelen zonder iets dat beschrijft wanneer Cole Porter de piano bespeelde en waarom hij juist hier in de bar van het Waldorf-Astoria staat. Ik maak een foto en als ik thuiskom 'google' ik naar afbeeldingen van Cole Porter en inderdaad, op elke afbeelding is dezelfde piano te zien. De mahoniehouten Steinway is in 1907 gemaakt en veel van Cole Porters bekende liedjes zijn hierop geschreven.

Ik kom erachter dat de piano niet voor niets in de lobby van het Waldorf-Astoria staat. Cole Porter en zijn vrouw Linda Lee Thomas hadden een appartement in de Waldorf towers. Ze woonden hier van 1934 tot 1964. Appartement 33A is op de 33ste verdieping en heeft een oppervlakte 557 m². Frank Sinatra heeft eens een miljoen dollar betaald voor een jaar in de Cole Porter suite en het is nu een van de duurste huurappartementen in New York, voor 150.000 dollar kun je er een maand vertoeven. Cole Porters piano krijg je er niet bij, die blijft in de bar. Maar mocht je nog wat geld over hebben dan kun je een exacte replica bestellen op www.steinway.com; je vindt hem onder de naam 'High Society'.

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds begin dit jaar treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 18 maart 2013

1. **Terri Lyne Carrington**
Money Jungle: Provocative In Blue (Concord)
2. **Jackie Ryan**
Listen Here (OpenArt)
3. **Jason Marsalis**
In A World Of Mallets (Basin Street)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortzen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis en Roos Plaatsman. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat.

Adverteren: Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

FESTIVALS

Richard Bona komt naar Hoofddorp. (Foto: Joke Schot)

MEER JAZZ FESTIVAL

Cultuurgebouw e.o., Hoofddorp

24, 25, 26 mei 2013

(<http://www.meerjazz.nl>)

Met onder anderen: Dutch Swing College Band, Nueva Mantecca, Metropole Orkest met Richard Bona, Jazz Invaders met Dr. Lonnie Smith, Loet van der Lee Quartet met Deborah Carter, Nationaal Jeugd Jazz Orkest olv Eric Vloeimans, Frits Landesbergen en het Internationaal Big Band Concours.

OVERLEDEN

Melvin Rhyne, 5 maart 2013 (76)

Amerikaans organist; overleden in zijn geboorteplaats Indianapolis. Begin jaren zestig bekend geworden door zijn samenwerking met gitarist Wes Montgomery, hoorden we daarna niets meer van hem, tot in de jaren negentig Gerry Teekens hem onder eigen naam platen liet maken voor zijn label Criss Cross.

Armando Trovajoli, 28 februari 2013 (95)

Italiaans pianist; overleden in Rome. Was in de jaren vijftig een van de sleutelfiguren van de jazz in Italië, als pianist, leider van kleine en grote ensembles, als arrangeur en componist. In die laatste hoedanigheid schreef hij veel filmmuziek.

Sonny Russo, 23 februari 2013 (83)

Amerikaans trombonist; overleden in Oregon OH. Vanaf 1947 vooral als bigbandtrombonist werkzaam (Sauter-Finegan, Maynard Ferguson, Louie Bellson en vele anderen). In de jaren zeventig lid van de World's Greatest Jazz Band. **jjm**

VARIA

Jazzwert

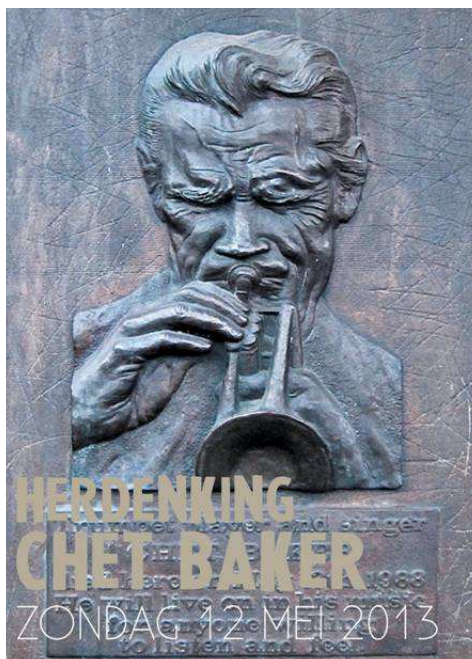
Jazzwert, het jazzhuisorkest van Jorwert, geeft 7 april om 14.00 uur een concert in de bovenzaal van het Wapen van Baarderaal in Jorwert. Op het repertoire staan jazzstandards van 1910 tot 1960. De formatie staat onder leiding van Bob Driessen, oud lid van het Willem Breuker Kollektief.

Vroeger was alles beter...

"Het stratenboek praatte nooit dwars door de solo van Freddie Hubbard heen: pic.twitter.com/8ZNKyD6NAz."

RIK MOL op Twitter

VARIA

Dit jaar is het 25 jaar geleden dat trompettist/zanger Chet Baker stierf. In de nacht van 13 mei 1988 kwam hij in Amsterdam om het leven door een val uit het raam van het Prins Hendrik Hotel te Amsterdam. Zijn dood zal onder meer herdacht worden op zondagmiddag 12 mei in Amsterdam. Tijdens deze gratis toegankelijke bijeenkomst wordt een film met een concert in Tokyo vertoond en zal livemuziek te horen zijn. Meer informatie over de plaats van handeling is te zijner tijd te vinden op de website <http://www.jazzimpuls.nl>.

Inschrijving Jazz Hoeilaart geopend

De inschrijving van het concours Jazz Hoeilaart 2013 is geopend. Tot 1 juni kunnen jonge musici zich inschrijven. Er zijn geen beperkingen betreffende nationaliteit, stijl of genre. Wel mogen deelnemers niet ouder dan dertig jaar zijn (één groepslid mag maximaal veertig jaar oud zijn). Uit de inschrijving worden vier finalisten gekozen. Die strijden op 26, 27 en 28 september in Jezus-Eik (bij Brussel) om de eerste plaats. Er zijn geldprijzen te vergeven aan de beste groep en beste instrumentalist. Het inschrijfformulier is te vinden op: <http://www.jazzhoeilaartcontest.be>.

VARIA

Westend-J. (Persfoto)

Geschiedenis van de jazz in Dwingeloo

In café-restaurant Onder de Eiken in Dwingeloo wordt tijdens vier zondagmiddaglunches de geschiedenis van de jazz gereserveerd. Er resteren nog twee 'Broodjes Jazz', op 7 april en 2 juni. Muziekdocent en saxofonist Evert van Loon legt uit hoe de jazz zich heeft ontwikkeld van ragtime tot funk, en van New Orleans tot hedendaags. Samen met zijn groep WestEnd-J ondersteunt hij zijn verhaal muzikaal. Broodje Jazz begint om twaalf uur; er is een programma van twee keer drie kwartier met tussendoor een biologische lunch. De kosten zijn 15 euro. Reserveren is verplicht. Meer info: <http://westendj.nl/>.

Vocal Jazz Trip

Sinds 2011 organiseert zangeres Ilse Huizinga jazzreizen voor vocalisten. Ze was al in Parijs, Berlijn, Praag, Londen en New York. Van 25 september - 1 oktober 2013 gaat de reis naar New York. Overdag volgen de deelnemers 'masterclasses' en workshops gericht op performance en techniek en 's avonds zingen ze tijdens sessies, met coaching door Ilse Huizinga. In december staat een reis naar Londen gepland en volgend jaar maart is Praag de bestemming. Meer info: <http://www.vocaljazztrip.nl>.

Nieuwe Blije Jazz Brief uit

Nummer 18 van de Blije Jazz Brief is uit. De nieuwsbrief voor liefhebbers van classic jazz is hier gratis te lezen: <http://www.blijejazz.nl/nieuwste.html>.

40ste Jazz Festival Enkhuizen

Het Jazz Festival Enkhuizen wordt dit jaar voor de veertigste keer gehouden: van 30 mei tot 2 juni. De programmering vormt een mix van nieuwe artiesten uit de 'traditional jazz' en vooral bekenden uit het roemruchte verleden. De Amerikaanse jazzzangeres Lillian Boutté is de publiekstrekker. (<http://www.jazzfestivalenkhuizen.nl/>)

Nieuw album Rob van de Woud uit op Jazzland

Op 29 maart verschijnt 'Neon', het nieuwe album van trompettist Rob van de Wouw. Het verschijnt wereldwijd op het Noorse Jazzland-label van pianist-componist Bugge Wesseltoft. 'Neon' is de eerste release van een Nederlandse artiest op het label. Dit gebeurt in samenwerking met Embrace Recordings.